

[Aksel Larsen.]

blive langt lettere. For som det er nu — det har jeg også ligningsdirektørens ord for — må tre femtedele af ligningsdirektoratets personale beskæftige sig med at hitte ud af skattelovgivningen, og kun de to femtedele er til rådighed for det egentlige ligningsarbejde.

Må jeg i den forbindelse benytte lejligheden til at rette et spørgsmål til finansministeren eller give finansministeren en oplysning — det er vist mere rigtigt sagt. For 8 år siden sendte tolddepartementet et brev til skattedepartementet, hvori man meddelte, at toldvæsenet i kraft af hele sit arbejde sad inde med værdifuldt materiale, der i høj grad kunne støtte skattemyndighederne i deres undersøgelse af, hvad erhvervsdrivende måtte have haft i indtægter. Man var villig til at stille dette materiale til rådighed, hvis skattedepartementet var interesseret og ville anmode derom. Jeg opfordrer finansministeren til at efterlyse, hvor det brev er strandet, i hvilken skuffe det er blevet låst ned, sådan at der ikke er sket noget som følge af dette initiativ fra tolddepartementets side.

Og så vil jeg i øvrigt sige, at ud over en effektiv skatteligning, som kunne gøre en ende på den tilstand, at 5-6 milliarder kroners indkomst om året holdes uden for selvangivelserne, altså unddrager sig beskatning — det berører formodentlig statskassen et par milliarder om året — bør vi have skattefradragetsreglen afskaffet, denne umulige regel, som ved en fejltagelse er kommet ind i skattelovgivningen, og som gør det hele så håbløst og indviklet og dyrt. Vi må have ryddet op i fradragetsjunglen, ikke blot opsparingspræmieringer og den slags, men man bør kigge meget mere på fradrag for repræsentationsudgifter og reklame, end man hidtil har gjort, og man bør også kigge på afskrivningsreglerne; der er nok at gøre.

Alt dette arbejde afhænger ikke af, at vi får en eller anden form for omfattende afgift på varer, det afhænger ikke af en meroms eller en detailoms; arbejdet kan trøstigt gå i gang med det samme — og bør gå i gang med det samme. Så kan vi se, om vi skal have en meroms eller en detailoms.

Jeg skal gerne oplyse hr. Poul Møller om,

at jeg også har taget forbehold over for meroms og sagt, at vi vil se, hvordan detailomsskitsen ser ud — det har der ikke været tid til i disse dage — og i øvrigt vil jeg have lov til at overveje, om det vil være rimeligt at gå over til en sådan almindelig vareafgift; det må vi da have lov til, før vi træffer afgørelsen. Men jeg er ikke tilhænger af, at man i betydelig grad forøger forbrugsskatterne og bruger provenuet til at nedsætte indkomstskatterne, for det kommer til at gavne de bedre bemidlede. Jeg er ganske klar over, at uden forbrugsskatter klarer vi ikke dette samfunds økonomi og slet ikke statens, men det er da også klart, at man må have indkomstbeskatningen, den direkte beskatning, for at kunne afbalancere de sociale uligheder, der opstår på grund af forbrugsbeskatningen, og derfor skal man være varsom med at nedsætte provenuet af indkomstbeskatningen.

Nu er boligforliget jo suppleret med det trekantede forlig om afgifter og meget andet. Jeg har forligsdokumentet her; det er ikke alt for oplysende, men lad mig begynde med det, som i hvert fald er klart derved, at de tre lovforslag, vi nu behandler, er sat på dagsordenen til anden behandling. Den foreslåede forhøjelse af benzinafgiften er droppet. Det var jo noget, vi kunne vente. Det ville sikkert være blevet de radikales indsats i denne forbindelse, uanset om der var blevet forlig med venstre eller ej. Den forhøjede tobaks-, øl- og spiritusbeskatning bibeholdes stort set. Der er nogle smålempelser, men da det hele er omkalfatret, vil jeg anbefale, at man undlader at stemme om ændringsforslaget, for at man ikke skal få det indtryk, at vi ved anden behandling ville stille os sympatisk over for forhøjelsen i det hele taget. Ved tredje behandling agter vi at stemme imod.

Må jeg sige om det ændringsforslag, jeg har stillet til lovforslaget om øl- og spiritusafgifterne, at vi er af den opfattelse — og jeg tror, den sådan set deles af alle partier — at restaurationsskatten er alt for høj, og at den faktisk burde afskaffes. Vi har endda med finansministerens forgænger en aftale om, at hvis vi fik en eller anden form for almindelig vareafgift, skulle den ubetinget bortfalde. Det var den eneste punktafgift, han kunne love skulle bortfalde. Nu forhøjer